

gere, at der ikke var nogen Fare for, at nogen skulde komme galt af Sted ved Lovens Benyttelse.

Justitsministeren (Alberti): Ganske vist vil jeg erkende overfor det ærede Medlem, at det vilde være en stor og sjælden Begivenhed, at det ærede Medlem og jeg bleve enige, men jeg tvivler dog paa, at det vil være nok til at blødgøre Domstolens Hjerter.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Saa vil jeg forbeholde mig at stille Ændringsforslag til 2den Behandling.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil forbeholde mig at se derpaa.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om nogle Forandringer i Kvinders Retsstilling.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1331—1350. Udvalgets Betænkning i Tillæg B.).

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Sveistrup): Ærede Medlemmer ville af Betænkningen have set, at der er Enighed indenfor Udvalget med Hensyn til dette Forslag. Ligesom man ved Sagens 1ste Behandling her i Tinget var enig om, at dette var et Fremskridt i Forhold til den bestaaende Ret, et Fremskridt, man satte Pris paa, saaledes har der ogsaa fra alle Sider i Udvalget været Enighed derom. Hovedbestemmelsen i Lov-

forslaget er som fremhævet i Betænkningen den Adgang, der gives Kvinder til at blive Værger, og det er udtrykkeligt udviklet i Betænkningen, at dette er en Ret af Værdi. Alle Udvalgets Medlemmer ere enige om, at det er ikke en Bagatel, men noget betydningsfuldt, som vi her indrømme Kvinder, betydningsfuldt dels ved det, som det giver, men dels ogsaa ved det Syn paa og den Vurdering af Kvindens Værd og Dygtighed, som ligger til Grund derfor.

I øvrigt skal jeg med Hensyn til Lovforslagets Indhold henvise til, hvad der staar i Betænkningen, og saa skal jeg gøre opmærksom paa, at de to Ændringsforslag, som Udvalget er enig om at stille, ere af redaktionel Art, det første, at Ægtebarn ikke skal skrives i to Ord, men skrives i eet, hænger sammen med den Betegnelse af Ægtebørn og Børn udenfor Ægteskab, som dette Ting har søgt at fastslaa ved Lovforslaget om disse Børns Retsstilling, og denne Terminologi er bleven tiltraadt af Justitsministeriet, idet Justitsministeriet har forelagt Lovforslaget om Børn udenfor Ægteskab oppe i Landstinget med Benyttelse af Folketingets Udtryk, og saa vidt jeg ved, er der ikke i det andet høje Ting ved denne Sags Behandling fremført nogen som helst Indvending mod denne Udtryksmaade. Det tør saaledes antages, at Lovsproget fremtidigt vil bestræbe sig for at afskaffe Udtrykket „uægte Børn“ og erstatte det med det mere korrekte „Børn udenfor Ægteskab“, og dertil svarer for de ægte Børns Vedkommende, at man skriver „Ægtebørn“ i eet Ord, for at afværge den Misforstaaelse af Ordets Betydning, som ellers kunde gøres gældende.

Det andet lille Ændringsforslag vedrører Færøerne, hvor det ikke er Danske Lov, der gælder, men Norske Lov, og Indskudsbemærkningen har Hensyn dertil.

Naar Udvalget har siddet i 5 Uger, inden det afgav Betænkning, er det, fordi det ikke udelukkende har beskæftiget sig med disse to Smaating, men de Spørgsmaal, der ved denne Sags 1ste Behandling bleve dragne frem fra forskellige Sider, have ogsaa været Genstand for Drøftelse i Udvalget. Hertil hentydes der i Betænkningen. Da den fremrykkede Tid medfører al mulig Opfordring til at fatte sig i Korthed, og da man ved at læse 1ste Behandling af dette Forslag vil kunne se, hvad det er for Betragtninger, der have gjort sig gældende, og fra hvilken Side, skal jeg indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget og de to smaa Ændringer, der ere stillede.